

Kulturrådets författningssamling

ISSN 0347-8548

KULTURRÅDET

Riksantikvarieämbetets föreskrifter om kyrkliga kulturminnen;

KRFS 2012:2

Utkom från trycket
den 17 april 2012

beslutade den 26 mars 2012.

Riksantikvarieämbetet

- beslutar att myndighetens allmänna råd till 4 kap. lag (1988:950) om kulturminnen m.m. (KML) samt förordningen (1988:1188) om kulturminnen m.m. (KMF) ska upphöra vid utgången av april 2012, och
- föreskriver följande med stöd av 22 § förordningen (1988:1188) om kulturminnen m.m.

Inledande bestämmelser

1 § Med församling jämställs i dessa föreskrifter kyrklig samfällighet.

Kyrkobyggnader och kyrkotomter

2 § Med invigning av kyrkobyggnad avses den ceremoni som enligt kyrkans ordning företas när en byggnad tas i bruk för Svenska kyrkans gudstjänster.

3 § Fristående klockstapel som hör samman med kyrkobyggnad ska betraktas som en del av kyrkobyggnaden.

4 § Att en kyrkobyggnad har tagits ur bruk eller inte används påverkar inte dess status som kyrkobyggnad enligt kulturminneslagen.

5 § Till kyrkotomt hör

1. ett område kring en fristående klockstapel som hör samman med en kyrkobyggnad utan att vara placerad i anslutning till denna, och
2. en begravningsplats, eller del av begravningsplats, som efter tillstånd från länsstyrelsen enligt 2 kap.14 § begravningslagen (1990:1144) helt eller delvis lagts ned eller överlätits, och som är belägen i anslutning till kyrkobyggnad.

6 § Riksantikvarieämbetet kan fatta beslut om att kyrkobyggnad, kyrkotomt eller begravningsplats som tillkommit efter utgången av 1939 ska omfattas av tillståndsprövning. Detta kan ske efter förslag från länsstyrelsen eller på Riksantikvarieämbetets eget initiativ. Om förslaget kommer från länsstyrelsen ska det innehålla

1. en beskrivning av kyrkobyggnaden, kyrkotomten eller begravningsplatsen,

KRFS 2012:2

2. skäl för förslaget utifrån ett läns- eller stiftsperspektiv, och
3. yttrande från berört museum, stift och fastighetsägare.

Tillståndsplikt för kyrkobyggnader, kyrkotomter, kyrkliga inventarier och begravningsplatser

7 § En åtgärd ska bedömas som en väsentlig ändring om den påverkar det kulturhistoriska värdet hos en kyrkobyggnad, kyrkotomt eller begravningsplats. Åtgärdens omfattning avseende tid, resurser eller fysisk påverkan ska inte vara avgörande för om ändringen är väsentlig.

8 § Med sedvanligt underhållsarbete avses inte åtgärder som tillför en byggnad eller anläggning nya egenskaper eller funktioner. Med brådskande reparationsåtgärder avses åtgärder som omedelbart måste utföras för att undvika akut skada på byggnaden eller anläggningen.

9 § Ansökan om tillstånd enligt 4 kap. 3 §, 9 § första stycket 3 och 13 § kulturminneslagen ska innehålla

1. en beskrivning av och motivering till den föreslagna åtgärden,
2. en redovisning av tilltänkt arbetsmetod och materialval, samt
3. en beskrivning av den föreslagna åtgärdens påverkan på byggnadens, föremålets eller anläggningens kulturhistoriska värde.

Ansökan ska vara daterad och signerad av behörig företrädare för fastighetsägaren.

10 § I de fall länsstyrelsen beslutar om tillstånd förenat med villkor om dokumentation ska villkoren ange vilka dokument som ska tas fram och vad de ska innehålla. Fastighetsägaren ska ge in dokumentationen till länsstyrelsen. Länsstyrelsen ska sända kopia av dokumentationen till Riksantikvarieämbetet samt berört museum.

Vård- och underhållsplan

11 § Ägare till kyrkobyggnader, kyrkotomter och begravningsplatser som avses i 4 kap. 3, 4, 13 och 14 §§ kulturminneslagen ansvarar för att en vård- och underhållsplan finns för dessa objekt. Planen ska redovisa hur objekten ska vårdas och underhållas så att det kulturhistoriska värdet inte minskas och deras utseende och karaktär inte förvanskas. Såväl sedvanligt underhåll som tillståndspliktiga åtgärder enligt 4 kap. 3 och 13 §§ kulturminneslagen ska framgå av planen. Planen ska revideras med intervall om högst tio år. Länsstyrelsen ska ges möjlighet att yttra sig över planen.

12 § Varje länsstyrelse ska föra en förteckning över de i länet belägna kyrkobyggnader, kyrkotomter och begravningsplatser som avses i 4 kap. 3, 4, 13 och 14 §§ kulturminneslagen.

Kyrkliga inventarier m.m.

KRFS 2012:2

13 § Med kyrkliga inventarier avses föremål som hör till kyrkobyggnad eller annan kyrklig byggnad, kyrkotomt eller begravningsplats och som är avsedda att användas i samband med gudstjänster och övriga kyrkliga handlingar, till inredning och utsmyckning eller som minnesmärke.

14 § Förteckningen över kulturhistoriskt värdefulla kyrkliga inventarier ska innehålla

1. uppgift om vilka inventarier som församlingen förvaltar samt till vilken kyrkobyggnad, annan kyrklig byggnad, kyrkotomt eller begravningsplats inom församlingen som respektive föremål hör,
2. uppgift om var i respektive kyrkobyggnad, annan kyrklig byggnad, kyrkotomt eller begravningsplats föremålet förvaras,
3. en beskrivning av varje föremål med uppgift om material, mått, tillkomstår, anskaffningsår, upphovsman, stämplat, inskriptioner och andra märkningar samt fotografisk dokumentation. Om uppgift saknas anges detta,
4. uppgift om vem som äger föremålet, om det ägs av någon annan än församlingen, och
5. uppgift om var föremålet förvaras om det inte förvaras i den kyrkobyggnad eller annan kyrklig byggnad, eller på den kyrkotomt eller den begravningsplats som det hör till.

Församlingen ska skicka kopia av förteckningen till länsstyrelsen så snart handlingen upprättats eller ändrats.

Om ett föremål blir stulet, ska kopia på polisanmälan snarast skickas till länsstyrelsen.

15 § Med begreppet annan kyrklig byggnad enligt 4 kap. 6 § kulturminneslagen avses byggnad på begravningsplats eller kyrkotomt som invigts för Svenska kyrkans gudstjänster eller övriga kyrkliga handlingar, oavsett ägare.

16 § Länsstyrelsen får besluta att avföra ett föremål från inventarieförteckningen om föremålet inte uppfyller kriterierna för kulturhistoriskt värdefulla kyrkliga inventarier. Kopia av beslutet ska skickas till församlingen.

Ersättning till Svenska kyrkan

17 § Kyrkoantikvarisk ersättning ska användas till kulturhistoriskt motiverade kostnader som följer av åligganden enligt 4 kap. kulturminneslagen. Kyrkoantikvarisk ersättning får inte användas till kostnader för förvaltning av annan kyrklig egendom, för allmän kompetensutveckling, för att bedriva verksamhet eller för administration.

Denna författning träder i kraft, i fråga om 11 §, den 1 januari 2014, och i övrigt den 1 maj 2012.